

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Zalaegerszegi Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-án alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01988-0/2020	
Érkezett: 2020 NOV 26.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x10+6 db	

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Zalaegerszegi Járásbíróság 41.Szk.3207/2019/6. számú végzésének
- a Zalaegerszegi Járásbíróság 4.Szpi.1762/2020/2. számú végzésének
- a Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú végzésének

alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) *A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése*

2019. május 20.-án 18.27. órakor az [REDACTED] usú gépkocsival haladtam a [REDACTED] an, nyugati irányba, ahol csatornázási munkálatok folytak, mely miatt az út menetirány szerinti bal felén egy részen kiásott munkaárok volt, korláttal jelölve, konkrétan a 37.-es számú ház előtti útszakaszon.

Ezen részhez közeledve láttam, hogy ott korlátot tartó oszlopok vannak, ezért még kissé jobbra is húzódtam, amikor a korlátok mellett elhaladtam egy tompa csattanásra és egy éles csattanásra lettem figyelmes, majd azonnal megálltam.

A gépkocsival a korlát mellett elhaladva nem vettem észre és nem is vehettem észre szemből, a haladási irányomba szemben „lándzsa”-ként kiálló fa korlát elemet, melynek nekiütköztem.

A kitérő rendőrök helyszínbírságot akartak kiszabni, de mivel ezt nem fogadtam el feljelentést tettem ellenem.

A Szabálysértési Hatóság 20801/753-9/2019.szabs. számú határozatával 10.000.Ft. pénzbírsággal súlytott, mely ellen kifogás jogorvoslattal éltem, de a határozatot a Zalaegerszegi Járásbíróság 41.Szk.3207/2019/6. számú végzésével hatályában fenntartotta.

A Zalaegerszegi Járásbíróságon perújítási eljárás kezdeményeztem, de azt a Járásbíróság 4.Szpi.1762/2020/2. számú végzésével elutasította.

Az elutasító végzés ellen fellebbezést nyújtottam be, melyet a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Szpif.11/2020/3. számú végzésével szintén elutasított.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Zalaegerszegi Törvényszék végzése a kézbesítés napján jogerőre emelkedett. Ellene további fellebbezésnek helye nincs, melyet a végzés is tartalmaz, ezáltal a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerültek.

A Kúria előtt nincs folyamatban felülvizsgálati kérelem ügyemben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Zalaegerszegi Törvényszék végzésének kézbesítése postai úton részemre a 2020. szeptember 16. napján történt, melyről ezen a napon szereztem tudomást.

Az alkotmányjogi panaszra rendelkezésre álló határidő 60 nap, mely 2020. szeptember 17. napján kezdődik és 2020. november 15.-én jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Zalaegerszegi Járásbíróság és a Zalaegerszegi Törvényszék végzéseit saját magamat, mint eljárás alá vont személyt érintenek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bírói döntések több szempontból is az Alaptörvénybe ütközően okoztak jogsérelmet, nem valósult meg a tisztességes eljáráshoz való jogom, a részrehajlás nélküli ügyintézés.

Tisztességtelenek a bírói döntések, mivel

- fikción, feltételezéseken alapulnak
- tárgyi bizonyítékokat nem vesznek figyelembe
- az eljárás több eljárásjogi szabálytalanságot tartalmaz
- nem történt semmilyen bizonyítási eljárás
- a jogsértés valódi elkövetőjét meg sem kísérelték felderíteni, ezáltal jogsértés szankció nélkül maradt, a valódi elkövető elkerülte a felelősségre vonást

Részrehajlóak a bírói döntések, mivel

- segítséget nyújtottak ahhoz, hogy egy jogsértés elkövetőjét ne vonják eljárás alá, helyette engem szankcionáltak

A rendőrségi és bírósági eljárások során semmilyen bizonyítási eljárás nem történt, még a kísérlet szintjén sem, ennek elmaradása jogsértést okozott, mely kihatott az ügyem érdemére, holott ennek biztosítása garanciális jellegű minimumkövetelmény lett volna a bírósági eljárások tisztességes voltához.

Ezeket részletesen a 2. sz. pont érdemi indokolás részében fejtem ki.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Esetem teljeskörű, részletes leírása az 1. számú mellékletben (rendőrségi meghallgatásom, 2019. július 11.) és a 2. számú mellékletben (kifogás a rendőrség határozata ellen, 2019. augusztus 21.) megtalálható, melyeket terjedelmük miatt itt nem kívánok megismételni.

a) *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése*

Magyarország Alaptörvénye

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) *A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása*

A hatósági eljárás ügyfeleinek tisztességes eljáráshoz való joga értelmében alapvető követelmény valamennyi bíróság felé is, hogy eljárása során megtartsa és másokkal is megtartassa a jogszabályi rendelkezéseket.

Ügyemben ez nem történt meg, a bizonyítási eljárást a Járásbíróság elmulasztotta, nem tartotta be, annak nem szerzett érvényt. Ezen mulasztást a Törvényszék sem orvosolta, azt jogszerűnek és természetesnek ítélte meg ellentétesen az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatával, melyben kiemelte, hogy „a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének minőségére vonatkozik.”

A joggyakorlat erőteljes értelmezést biztosít a tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak. Ha az eljárás bármely, az ügy szempontjából lényeges aspektusát nem tisztességesen, nem az ügyféli jogok tiszteletben tartásával intézik, az alkotmányellenes. Esetemben ezt a mulasztást (bizonyítás elmaradása, a tényállás teljeskörű felderítése, az eljárásjogi hibák figyelmen kívül hagyása) sem a perújítási, sem pedig a fellebbezési eljárásban nem orvosolták.

A rendőrségi és a bírósági eljárások során álláspontom szerint hivatali bűncselekmények (hivatali visszaélés, bűnpártolás) valósultak meg, melyeket jeleztem az eljáró bíróságok felé.

A bíróságok ahelyett, hogy intézkedésként azt áttették volna hivatalból a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészség részére, helyette egy mondattal megállapították, hogy azok nem történtek meg.

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog kiterjed a részrehajlás nélküli, tisztességes ügyintézésre, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására.

A hatóság nem mechanikus jogalkalmazásra hivatott, hanem mindenkor köteles az ügyfelek jogainak tiszteletben tartására, és arra, hogy az eljárás egésze tisztességes maradjon.

A jogsértések kihatottak az ügyem érdemére, holott ennek biztosítása garanciális jellegű minimumkövetelmény lett volna a bírósági eljárás tisztességes voltához.

A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül.

Pusztán az a lehetőség, hogy perújítási kérelemmel és alkotmányjogi panasszal élhetek a sérelmezett határozat ellen, önmagában nem teszi jogszerűvé vagy tisztességesé a bírósági eljárást. A bírósági eljárásokban (perújítás, fellebbezés) ugyan korrigálható (lett volna) az alap eljárás hibája, azonban van olyan jogsértés, ami fogalmilag orvosolhatatlan a perújítási és fellebbezési eljárásban. Ilyen például a bizonyítással kapcsolatos jogsértés korrigálása a perújítási és fellebbezési eljárás során később is, hiszen utólag is van lehetőség arra, hogy ezt végrehajtsa a bíróság, Én pedig ezáltal megismerjem a bizonyítékokat.

Azonban a bizonyítással kapcsolatos ügyféli jogosítványaim – így a bizonyítás, a bizonyíték kapcsán az észrevételezési és indítványozási jog – sérelme nem orvosolható a perújítási és a fellebbezési eljárásban, mivel ezek teljesítését nem lehet utóbb úgy pótolni, hogy ezáltal olyan helyzetbe kerüljek, mintha az alap bírósági eljárás cselekményei során tudtam volna gyakorolni e jogaimat.

Ezen bizonyítási eszköztől való elzárásom alkalmas a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének megállapításához, mivel a bizonyítási eszközök beszerzése az egyik legfontosabb lehetett volna az eljárásban a bizonyításra.

Ez egy igazságszolgáltatási eljárásban a közhatalmat gyakorló és alkalmazó hatóságtól számomra elfogadhatatlan és megengedhetetlen.

Úgy gondolom sem a rendőrség, sem a bíróság nem folytathat jogszerűen ilyen gyakorlatot.

Nem valósult meg az objektívitas és az a bármely hatósági eljárás egyik legfontosabb követelménye, mely szerint csak azon elkövetett cselekményt lehet szankcionálni, mely minden kétséget kizáróan bizonyított.

Esetemben a bizonyítást meg sem próbálták, sem a perújítás során, sem pedig a fellebbezés során.

A jogorvoslat lényege, hogy az erre kijelölt fórum (esetemben a Járásbíróság, majd a Törvényszék) valóban képes legyen a jogsérelem orvoslására, önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő.

Esetemben ez eddig egyik bírói fórumon sem történt meg, mindegyik szinten formális jogorvoslattá degradálták a bírói utat, így ez nem felel meg a hatékony jogvédelem követelményének. A bírósági eljárások során érdemben nem vizsgálták meg indítványaimat, azokról az elbírálás során jogszerűtlenül érdemben említést sem tesznek, így az eljárások során nem történt valódi és tényleges jogvédelem, mely a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogom sérelméhez vezetett.

Valójában nem volt valós eljárás, a perújítási kérelmem és annak elutasítása miatti fellebbezésem bármely eljárási cselekmény végzése nélkül elutasításra került.

Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszomban hivatkozott rendelkezései:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A „sérti” azt jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kellett volna számomra lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás, törvénysértő (megalapozatlan) volta miatt teljesítsék.

Sérültek azok a törvényi garanciák, amelyek lehetővé tették volna számomra, hogy megfelelő terjedelemben bizonyítást kezdeményezhessek, ez a fegyverek egyenlőségével is ellentétes.

A Törvényszék az elsőfokú bíróságot nem kötelezte új eljárásra, ezáltal engem elzárt a bizonyítás lehetőségétől, illetve a Járásbírósági döntéssel szembeni érdemi jogorvoslat elől. Megítélésem szerint a felülvizsgálati eljárásban a megvalósult szabálysértések orvosolhatóak lettek volna, de az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen lett volna.

Érdekeim jelentős sérelmét látom abban, hogy ügyemben a közigazgatás joghoz kötöttsége, az egyes jogintézmények kiszámíthatósága nem érvényesült.

A bírói döntések nem állnak összhangban a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, mivel az elsőfokú eljárásban elkövetett jogsértések, mely ellen fellebbezéssel éltem, kihatottak az ügy érdemére, azok a másodfokú eljárás során orvosolhatóak lettek volna. Továbbá sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom amiatt, hogy a Törvényszék a jogerős elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével nem rendelt el új elsőfokú eljárást, hanem maga hozott érdemi határozatot.

A perújítási kérelmemet és az ellene tett fellebbezésemet is azzal utasították el, hogy nincs új bizonyíték. Ha lett volna teljeskörű, mindenre kiterjedő bizonyítási eljárás, akkor lett volna új bizonyíték, de ezt egyik eljáró bíróság sem vette figyelembe.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog magában foglalja a jogomat arra, hogy az engem hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassanak, indítványaimat figyelembe vegyék, megvizsgálják, de ez nem történt meg.

Az elvek összefüggésben állnak a jó közigazgatás fogalmával, valamint a közigazgatási eljárásjog közös európai elveivel. Elvként érvényesülnie kellett volna a pártatlan, részrehajlás nélküli ügyintézésnek, a jogegyenlőségnek, valamint a tisztességes ügyintézés követelményének. A tisztességes bírósági eljárás alapvető követelménye, hogy a bíróság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályi rendelkezéseket.

A joggyakorlat a tisztességes eljáráshoz való jogot a bírósági eljárásokkal kapcsolatosan is nevesítette. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése eljárási természetű alapjog, amely az eljárás egészének minőségére vonatkozik.

A tisztességes eljáráshoz való jog lényege, hogy az „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikke alapjogaként ismeri el a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Az alapjogi védelem kiterjed többek között a részrehajlás nélküli, tisztességes ügyintézésre.

A bíróság a jogalkalmazás során, a konkrét eljárásában nem hagyhatja figyelmen kívül az ügyfél jogait, egyidejűleg kell teljesítenie közérdekvédelmi és szubjektív jogvédelmi funkcióját. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmazza számos részjogosítvány alapjogi jellegét (pl. a fegyveregyenlőség).

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben álláspontom szerint az említett eljárási szabálytalanságok kihatottak az ügyem érdemére, viszont másodfokon orvosolhatóak lettek volna, de ennek hiányában az egyáltalán nem áll összhangban a tisztességes eljáráshoz való jog követelményeivel.

A bizonyítékok beszerzéséhez való jog szintén a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert a bizonyítékok megismerését követően (a korlátot kihelyező személy felderítése, az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanosságok tisztázása, bizonyítási kísérlet) tudtam volna kialakítani a hivatalból indított, felelősséget megállapító eljárásban a védekezésemet.

A nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy megismerhessem a bíróság bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett bizonyítékokat, amelyekre a bíróság a döntéseit alapozza.

A bizonyítékok beszerzése orvosolhatta volna az abból eredő hátrányokat, azonban annak elmaradása tovább fokozta az ügyféli jogaim sérelmét, az teljes mértékben bekövetkezett.

Mindezekre tekintettel a bizonyítékok beszerzésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik.

A konkrét eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vétele alapján megállapítható, hogy maximálisan sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom. A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül.

A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme bekövetkezett, oksági kapcsolat áll fenn a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, ezáltal az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenvedett, mely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

A konkrét eljárásban a bizonyítékok beszerzésének elmaradása olyan eljárási szabálysértésnek minősülnek, amelyek érdemben kihatnak – az eljárás kimenetelétől függetlenül – az alapvető ügyféli jogok (pl. az indítványozási, észrevételezési jog) gyakorolhatóságára, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok értelmezése nem áll összhangban a tisztességes eljáráshoz való jog követelményeivel. Az elsőfokú eljárásban az engem megillető jogok és az ezek megsértése miatt igénybe vehető jogorvoslati jog nem azonos jogosultságok.

A bizonyítékok bevonása (az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanosságok tisztázása, bizonyítási kísérlet) nélkül lefolytatott elsőfokú eljárást ugyanis önmagában nem az teszi jogszerűvé és tisztességesé, hogy ellene fellebbezhettem és annak alapján sor került a másodfokú eljárás lefolytatására.

A másodfokú eljárás jelen esetben – a teljes felülbírálati jogkörből adódóan is – korrigálhatta volna az elsőfokú eljárás hibáit, tévedéseit, azonban erre még kísérlet sem történt.

A másodfokú eljárásban bizonyítékok beszerzésének elmaradása utólag korrigálható lett volna abban a tekintetben, hogy utólag is volt lehetőség azok beszerzésére, azonban azok a kapcsolódó ügyféli jogosultságok (az indítványozási, észrevételezési jog) nem pótolhatóak a másodfokú eljárásban.

A bizonyítással kapcsolatos indítványozási és észrevételezési jog éppen azt teszi lehetővé, hogy már az elsőfokú eljárásban ütköztetni lehessen az álláspontokat.

Ezen bizonyítékok beszerzése és velem való megismertetése elmaradt, nem történt meg az elsőfokú eljárásban, a másodfokú eljárásban viszont lett volna rá lehetőség a teljes felülbírálat okán.

Az elsőfokú döntés elleni jogorvoslat pedig az alapvető eljárási jogok korlátozása miatt fogalmilag nem is lehetett volna teljes körű. Az ügyféli jogaim teljes csorbulása emellett a jogorvoslatok számának növekedésével is járt, mely a tisztességes eljáráshoz való jog immanens részét képező észszerű időn belül történő elbírálás követelménye ellen hatott.

A joggyakorlatban a tisztességes bírósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a bíróságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák és ennek túllépését ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körébe tartozik a fegyverek egyenlőségének elve is, melytől esetemben alapjaiban meg lettem fosztva.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése alaptörvényi kontextusban szoros összefüggést mutat egyes alapelvekkel és alapjogokkal. Ezek közül elsőként az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elve említendő, amelynek része a jogalkalmazás és a közigazgatás törvényhez kötöttsége, valamint a jogbiztonság elve is. A részrehajlás nélkül történő, tisztességes ügyintézés az emberi méltósághoz való jog (Alaptörvény II. cikk), a diszkrimináció-tilalom és az egyenlő bánásmód követelményének bírósági eljárásokra történő konkretizálásaként fogható fel.

Az alaptörvényi rendelkezések értelmezésénél kötelezően figyelembe veendő preambulumban (Nemzeti hitvallás) kimondja: „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.” A legszorosabb kapcsolat az Alaptörvény XXVIII. cikkében szereplő bírósági eljárási alapjogokkal, alapelvekkel és garanciákkal itt mutatható ki.

A két cikk együttesen jelenti a tisztességes bírósági eljárás követelményrendszerét. A bírósági eljárásokra vonatkozó követelmény az ésszerű határidőn belül történő döntéshozatal, amelynek garanciái az eljárási (szabálysértési) törvényben biztosítva vannak, de azt az eljáró bíróságok egyáltalán nem tartották be (az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanosságok tisztázása, bizonyítási kísérlet).

Az Alaptörvény XXVIII. cikk jogot jelent a részrehajlás nélküli, tisztességes (precíz, gondos, méltóságot tiszteletben tartó, egyenlő bánásmódot eredményező), időszerű (eljárási határidők megtartásával folytatott, ésszerű időben lezáró) bírósági ügyintézésre. A tisztességes eljárás követelménye a bírósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a bíróság betartja az ügy elintézésére irányadó eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.

Ellentétesek a tisztességes eljárás követelményével a bírói döntések, mert ellehetetlenítették számomra azt a jogot, hogy jogaim és jogos érdekeim védelmében érdemben felléhessek.

A „jó közigazgatáshoz való jog” érvényesülésének kontrollálásában összekapcsolódik a biztos egyéni alapjogvédő és a közigazgatás hibáit feltáró szerepkör. Az eljárás során az alanyi alapjogom sérelme valósult meg, az eljárási szabálytalanságok visszásságot és jogbizonytalanságot eredményeztek.

Ezen visszásságok:

- a beadványaimnak nem megfelelő elbírálása,
- a bizonyítékok beszerzésére vonatkozó kötelezettség figyelmen kívül hagyása,
- a tényállás minden kétséget kizáróan történő tisztázására vonatkozó kötelezettség elmulasztása.

A bíróságok kötelesek lettek volna jóhiszeműen, a jogszabályi keretek között a jogaimat és jogos érdekeimet szem előtt tartva eljárni, de ez nem történt meg, teljesen alárendelt helyzetben voltam.

A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik eleme, megvalósulása és kifejeződése. Lényege, hogy az eljárásbeli felek lehetőségei és esélyei között egyensúly álljon fenn, az eljárásban a felek azonos lehetőségekkel vegyenek részt, s mint ilyen a bíróság előtti egyenlőség elvéhez is kapcsolódik.

A tisztességes eljáráshoz való jog azt biztosítja, hogy a bíróságok tisztességes eljárás keretében döntsenek az eljárás alá vont jogait érintő egyedi ügyekben.

A fegyverek egyenlősége esetemben azt a jogomat jelenti, hogy kieszközölhessem az elmaradt bizonyítási eszközök (az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanok tisztázása, bizonyítási kísérlet) beszerzését, végrehajtását. Általánosabban a bíróság és jómagam védelmi jogosítványainak egyenlőségét jelenti a bizonyítás terén.

A védelemhez való jog megköveteli a védelem hatékony érvényesülését és kiterjed jogaim megfelelő gyakorlására. A tisztességes eljárásnak nem vitásan eleme a „fegyverek egyenlősége,” ami biztosítja, hogy a bíróságnak és személyemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhassak.

A fegyverek egyenlősége jelenti egyrészt a felek személyes jelenlétét az eljárási cselekmények során, illetve egyes eljárási cselekmények (az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanok tisztázása, bizonyítási kísérlet) végrehajtását. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a bíróság, illetve mint eljárás alá vont személy ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessem meg.

Ennek elmaradása miatt e jogom korlátozása alkotmányellenes, mivel azokat (az eljárásjogi hibák megszüntetése, a tárgyi tévedések és valótlanok tisztázása, bizonyítási kísérlet, stb.) nem használhattam fel védelmemben és nem volt olyan szükségesség, amely miatt így módon az eljárás tisztességes voltát korlátozni kellett volna, de mégis megtörtént.

A joggyakorlat alapján a tisztességes eljáráshoz való jognak része a fegyveregyenlőség elve. Az ügyekben eljáró bíróságoknak a tisztességes eljárásra és a fegyveregyenlőség elvére vonatkozóan a döntéseikben igyekezni kellett volna annak a bizonyos mérlegnek a nyelvét szinkronban tartani, egyensúlyozni a védelem érdekei, illetve az eljárásban betöltött funkcióik között, de ez nem történt meg.

A fegyverek egyenlősége nem számtani egyenlőség, sokkalta inkább az információkhoz (esetemben az elmaradt eljárási cselekmények) való hozzáférés és ezáltal az eljárási cselekményekben való érdemi részvétel joga, melytől megfosztásra kerültem, így ügyemben teljes mértékben sérült a fegyverek egyenlőségének joga.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) *Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.*

Igen.

b) *Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)*

Jogi képviselő nélkül, magam járok el.

c) *Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)*

Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

d) *Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)*

Melléletek:

- 1. Rendőrségi meghallgatásomkor átadott nyilatkozatom, 2019. július 11.
- 2. Kifogás a rendőrség határozata ellen, 2019. augusztus 21.
- 3. Szabálysértési Hatóság (Rendőrség) 20801/753-9/2019.szabs. számú Határozata
- 4. Zalaegerszegi Járásbíróság 41.Szk.3207/2019/6. számú Végzése
- 5. Perújítási kérelem a Zalaegerszegi Járásbíróság 41.Szk.3207/2019/6. Végzése tárgyában
- 6. Zalaegerszegi Járásbíróság 4.Szpi.1762/2020/2. számú perújítást elutasító Végzése
- 7. Fellebbezés a Zalaegerszegi Járásbíróság 4.Szpi.1762/2020/2. számú perújítást elutasító Végzése ellen
- 8. Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú fellebbezést elutasító Végzése
- 9. Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú fellebbezést elutasító Végzése végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem
- 10. Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Tisztelettel: